

518/2007

Nr. Operator: 2443

Dosar nr. (Număr în format vechi)  
ROMÂNIA  
TRIBUNALUL GORJ  
SECȚIA-CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL  
Sentința Nr.  
Ședința publică de la 04 Noiembrie 2008  
Completul compus din:  
PREȘEDINTE  
Grefier

Pe rol fiind judecarea cererii formulată de reclamanta SC SRL, prin lichidator TG.JIU în contradictoriu cu pârâta DGFP GORJ, pentru anularea în parte a deciziei nr. 18 din 5.03.2007.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au răspuns lichidator pentru reclamantă și consilier juridic pentru pârâtă.  
Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care constatând cauza în stare de judecată, s-a acordat cuvântul.

Lichidator pentru reclamantă a solicitat admiterea cererii așa cum a fost formulată.

Consilier juridic a solicitat respingerea cererii formulată de reclamantă.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față ;

Prin cererea adresată instanței de contencios administrativ la data de 12.09.2007, reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâta DGFP Gorj a solicitat anularea în parte a deciziei nr. 18 din 5.03.2007, privind soluționarea contestației înregistrată la ANAF – DGFP Gorj sub nr. din 12.12.2006, precum și a măsurilor luate prin actele ce au stat la baza întocmirii acestei decizii, respectiv a deciziei de impunere nr. din 13.11.2006 și a raportului de inspecție fiscală din 3.11.2006.

Că, solicită anularea în parte a deciziei în ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de Ron, majorări de întârziere impozit pe profit în sumă de RON și TVA în sumă de , total de plată Ron .

În motivarea cererii a arătat că organul de control a dispus reținerea acestor sume fără a exista un temei de fapt și de drept, înregistrarea în evidențele contabile a facturilor neacceptate de organul de control ca fiind documente legale de înregistrare a fost legală și corectă, toate documentele menționate de organul de control ca fiind ilegale fiind documente cu regim special emise sub supravegherea Ministerului Finanțelor Publice și pe cale de consecință sunt documente legale de înregistrare în evidența contabilă a societății.

Cererea a fost întemeiată pe disp. art.1 al.(1) din Legea nr. 554/2.12.2004 și pe dispozițiile art. 188 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

Reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu expertiza contabilă, depunând în fotocopie decizia nr. 18/2007, adresa nr. din 5.03.2007, decizia de impunere nr. 2007, raportul de inspecție fiscală nr. din 10.11.2007, contestația înregistrată la intimată sub nr. 2006 și actul adițional nr. /2007.

Pârâta DGFP Gorj a formulat întâmpinare în cauză, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată. Și menținerea actelor fiscale ca temeinice și legale.

La data de 5.11.2007 reclamanta formulează o cerere de precizare a acțiunii prin care se solicită anularea în parte a deciziei și anume în ceea ce privește impozitul pe profit

În sumă de RON, majorări de întârziere impozit pe profit în sumă de RON.

Ron și de RON, total de plată lei.

La termenul de judecată din 21.11.2007 s-a încuviințat efectuarea în cauză a unei expertize contabil - fiscală, fiind numit expert ing. și stabilite obiectivele ce se vor avea în vedere la întocmirea raportului de expertiză.

Cauza a fost amânată la mai multe termene de judecată pentru nedepunerea raportului de expertiză, fiind depus la termenul de judecată din 17.06.2008 și a concluzionat că obligațiile fiscale suplimentare privind impozitul pe profit și TVA cu accesoriu se modifică, astfel încât suma de plată este lei și nu lei.

Prin adresa nr. din 27.06.2008 DGFP Gorj a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză prin care își menține punctul de vedere stabilit prin raportul de inspecție fiscală întocmit.

Analizând cerea de față Tribunalul constată că este neîntemeiată deoarece inspecția fiscală la SC SRL a demarat din Iulie 2006 când s-a încheiat și procesul-verbal 7.07.2006 și a fost suspendată acțiunea de inspecție fiscală până când se primeau confirmări cu privire la un nr. de 14 furnizori ai societății supuse verificării la acea dată.

Urmare a răspunsurilor primite a rezultat că 13 facturi nu aveau înscrise toate datele pentru a putea fi supuse deducerii de TVA.

Instanța reține că factura seria TM ACB cu nr. nu cuprinde adresa furnizorului, contul bancar al acestuia, datele persoanei delegate, totalul de plată, caracteristicile bunului vândut, iar ștampila aplicată poartă denumirea unei alte firme și codul J18 corespunzător județului Gorj și nu al județului Timiș, de unde provine factura.

Factura cu nr. seria este tot la fel completată fără adresa și contul bancar al furnizorului cu codul J 18 al Județului Gorj și nu cu cel al județului Cluj, Mai mult decât atât, factura este completată cu roșu, ceea ce este specific regulilor de ștornare.

În același mod defectuos au fost întocmite și facturile seria nr. factura seria nr. și factura seria nr.

Deci în mod corect nu au fost acceptate la deducere, motivat și de faptul că art 6. din HG 831/1997 emisă în baza art. 4 și 42 din Leg. 82/1991 interzic procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special din alte surse decât cele prevăzute de lege. Mai mult decât atât, operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.

Legea 414/2002 în art 9 alin 7 lit j prevede că cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ nu sunt incluse în categoria celor nedeductibile.

Tribunalul constată că tot în mod corect nu a fost acceptată la deducere taxa pe valoare adăugată aferentă documentelor de aprovizionare menționate mai sus justificată de disp art.24 alin 1 litera a din Legea 345/2002 și de răspunsurile existente în copie la dosar, emise de direcțiile generale din țară și în care se menționează că furnizorii care au completat facturile în litigiu nu sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori. Tot în sensul celor de mai sus sunt și dispozițiile art. 62 alin 1 din HG598/2002 și art. 6 di HG. 831/1997 emisă în baza art. 4 și 42 din Legea contabilității 82/1991.

Cu referire la suma de lei ce reprezintă taxa pe valoarea adăugată aferentă valorii achizițiilor de materiale de construcții și care a fost înregistrată în evidența contabilă a societății în contul 231 se constată că nu s-a făcut dovada existenței în patrimoniu a vreunui teren sau autorizații de construcție pentru a justifica folosirea acestora.

Cât privesc investițiile din strada Severinului și cele de pe terenul domnului acestea au fost puse la dispoziție cu titlu gratuit și deci constituie livrare de bunuri efectuate cu plată conform art 128 alin 4 din Legea 571/2002 în conformitate cu care preluarea de către persoane impozabile a bunurilor achiziționate sau fabricate de către acestea pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau pentru a fi puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit constituie livrare de bunuri efectuată cu plată.

În concluzie atât cele consemnate la capitolul III pct. 1 lit. a și b cât cele din capitolul pct.2 lit. a, b și c de către organele de control di cadrul DGFP GORJ și consemnate în Decizia de impunere nr. 18/5.03.2007 sunt corecte și, pe cale de consecință tot corectă este și decizia nr. 18/5.03.2007 motiv pentru care contestația va fi respinsă ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,  
ÎN NUMELE LEGII  
HOTĂRĂȘTE**

Respinge contestația formulată de reclamanta SC SRL, prin lichidator TG.JIU în contradictoriu cu pârâta DGFP GORJ, pentru anularea în parte a deciziei nr. 18 din 5.03.2007, respectiv a deciziei de impunere nr. din 13.11.2006 și a raportului de inspecție fiscală din data de 3.11.2006.

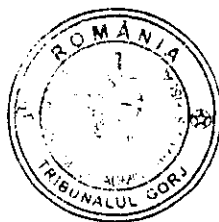
Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică de la 04 Noiembrie 2008, la Tribunalul Gorj.

Președinte,

Grefier,

*[Handwritten signature]*



Red. A.A./RL  
5 ex./24 Noiembrie 2008